

Midwinter

De mist hangt over 't Twentsche land
vroeg in de middag is het al begonnen
heel langzaam wordt de wereld klein
je voelt je ingesponnen

'T is stil . . . zo dampig . . . koud
geen mens waagt zich naar buiten
geen hond die blaft . . . geen boom die ruist
de wereld gaat zich sluiten

De kale bomen laten zacht
in de aard hun tranen vallen
alles is stil . . . triest . . . koud
't is winter voor ons allen

De mist 'n klamme natte wereld
in de verte klinkt plots 'n geluid
het lijkt . . . ja het is 'n roep:
de midwinterhoorn!

Ja heus . . . de eeuwenoude klanken
boren zich door de grijze dampen
de hoorn boven de boerenput
verspreidt z'n roep naar vele kampen

Het adventslied zingt weer in Twente
van dichterbij en van ginder
de aarde huilt . . . de hoorn roept:
het is midwinter!

Trees van den Bovenkamp-Kosterman

